

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/598/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209449
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812209449.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: XX XXX XXX, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu v Rožňave č.k. 10C/161/2012-122 zo 14.10.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania.

Rozhodol tak o návrhu žalobkyne na prerušenie konania o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jej ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednaním veci.

S poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre prerušenie konania. Konštatoval, že žalobkyňa sa domáha v tomto konaní nároku, ktorý je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a nedospel ani k záveru, žeby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Taktiež dospel k záveru, že sťažnosť žalobkyne podaná na Ústavnom súde Slovenskej republiky nezakladá také konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu a bola by dôvodom na prerušenie konania. Nakoniec poukázal na skutočnosť, že nadriadený súd - Krajský súd v Košiciach právoplatne rozhodol o návrhu na vylúčenie sudcov, a preto vo veci konajúca sudkyňa je povinná vo veci konať bez zbytočných prieťahov. Krajský súd v Košiciach sa vo svojom rozhodnutí zaoberal všetkými dôvodmi, pre ktoré žalobkyňa žiadala vylúčenie sudcov, vo veci rozhodol a toto rozhodnutie je pre súd a vo veci konajúcu sudkyňu záväzné. Z týchto dôvodov návrh na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Vytýkala súdu, že v napadnutom rozhodnutí nekonkretizuje, prečo neboli splnené v čase jeho rozhodovania podmienky pre prerušenie konania, z ktorého dôvodu je rozhodnutie nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie porušuje právo žalobkyne na súdnu ochranu, keď neobsahuje dostatočné odôvodnenie výroku a je teda arbitrárne. Vyslovila nesúhlas s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporila žiadnymi listinami. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že ešte dňa 10.5.2013 elektronicky podala na zverejnenú emailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. V čase podania návrhu na prerušenie konania súd disponoval ústavnou sťažnosťou a mal poznať jej obsah a dôvody. Má teda za to, že riadne a včas požiadala o prerušenie konania, uviedla dôležité dôvody

a predložila súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. V ďalšom uviedla, že uskutočnila podanie, ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jej očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Zdôraznila, že rozhodovanie veci zákonným sudcom je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu. Za týchto okolností žalobkyňa podala ústavnú sťažnosť pre porušenie jej práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu a nie je prípustné, aby konanie ďalej pokračovalo. Z týchto dôvodov navrhla konanie prerušiť. Konanie malo byť prerušené až do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu, ako to žiadala a žiada.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Uznesenie vo výroku je vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa dostatočným spôsobom vysvetlil svoj záver, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, lebo nezistil, žeby všeobecný záväzný predpis, ktorý sa týka veci, bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé aj to, že zo sťažnosti žalobkyne nevyplýva, žeby sa ňou riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu a bola by dôvodom na prerušenie konania. Zároveň poukázal na skutočnosť, že jeho nadriadený súd právoplatne rozhodol o návrhu žalobkyne na vylúčenie sudcov a zákonná sudkyňa bola vo veci povinná konať bez zbytočných prietahov. Mal za to, že Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi, pre ktoré žalobkyňa žiadala vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa, vo veci rozhodol a toto rozhodnutie je pre súd a vo veci konajúcu sudkyňu záväzné.

Z vyššie uvedených dôvodov nedôvodná je odvolacia námietka žalobkyne, že uznesenie je nepreskúmateľné a že nie sú z neho zrejmé úvahy, na základe ktorých súd prvého stupňa dospel k záveru o nesplnení podmienok pre prerušenie konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dopĺňa nasledovné:

Ustanovenie § 109 O.s.p. určuje prípady, v ktorých dochádza k prerušeniu konania rozhodnutím súdu preto, že v konaní sa vyskytla prekážka, ktorá dočasne bráni jeho pokračovaniu. V ods. 1 tohto ustanovenia sú uvedené prípady, v ktorých je súd povinný konanie prerušiť. Z ods. 1 písm. b/ tohto ustanovenia vyplýva, že súd je povinný konanie prerušiť, ak závisí rozhodnutie na riešení takej predbežnej otázky, ktorú nesmie sám riešiť. Takou otázkou je otázka, ktorá nespadá do civilnej právomoci súdov (§ 7 O.s.p.). Otázka zákonného sudcu však medzi také nepatrí a navyše, ako správne uviedol súd prvého stupňa, táto otázka bola vyriešená jeho nadriadeným súdom. Z tohto dôvodu aj podľa názoru odvolacieho súdu podanie sťažnosti žalobkyňou nezakladá dôvod pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p..

Ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. upravuje situáciu, kedy súd na základe vlastnej úvahy môže rozhodnúť o prerušení konania, ak vzniknú v konaní určité prekážky. Na rozdiel od ust. § 109 ods. 1 O.s.p., ktorý taxatívne vymenúva prekážky konania, v prípade ktorých je súd povinný konanie prerušiť, ustanovenie ods. 2 vymenúva prekážky, kedy je posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania ponechané na úvahu konajúceho súdu. To znamená, že je len na úvahu súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom vymedzenej prekážky konania toto preruší alebo bude v konaní ďalej pokračovať.

Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. z dôvodu podanej ústavnej sťažnosti žalobkyňou na ústavnom súde, pretože výsledok konania na ústavnom súde nemôže ovplyvniť toto prebiehajúce konanie. V konaní o sťažnosti žalobkyne sa nerieši žiadna otázka, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený

súd riešiť, od riešenia ktorej závisí rozhodnutie súdu a ani žiadna otázka, ktorá by mala význam pre rozhodnutie súdu.

Odvolaciemu súdu z jeho činnosti je známe, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich uzneseniach obdobné sťažnosti v skutkovo rovnakých veciach odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ (v našom prípade žalobkyňa) sa v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, preto nie je daná právomoc ústavného súdu o týchto sťažnostiach rozhodnúť (uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 521/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 518/2013 - 10 zo dňa 22. augusta 2013 a iné).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie ústavného súdu o sťažnosti žalobkyne nemá podstatný vplyv a význam pre meritórne rozhodnutie vo veci a nemôže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej, pretože žalobkyňa a aj ostatní účastníci konania majú možnosť uplatňovať svoje procesné práva v riadnom konaní podľa Obč. súdneho poriadku.

V prejednávanej veci preto nie sú dané dôvody na prerušenie konania. Opačný postup súdu by za danej situácie bol v rozpore s účelnosťou a hospodárnosťou konania.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.